raudu wahendada ja et seks Jaagubit kutsuti ja kohe selge rahaga heaste äramakseti. Seda tema pistis oma enese tasku ja püüdis pettistööd enese wastu sellega wabandada, et tema oma tööga seda ole teeninud. Seda suuremaks ülekohtusel wiisil korjatud wara kaswis, seda suuremaks läks aga ka tema raha-himu!

Ühel homikul läks kroonu-raha-korjaja, keda Jaagup ni wäga wihkas sepa paeast köudu. Tema oli wanakas, pitka, kehwa kehaga mees; temal oli nahktot' kaelas ja peenikene sarapuu kepikene käes.

„Nüüd ta läheb jälle talu-rahwa käest raha korjama, ütles sep, ja kui tema öhtu tagasi tuleb on temal paar sada taadrit taskus! Paar sada taadrit, ehk ka wel enam!“ Need sõnad läksid Jaagubi peast ja südamest kui wälk läbi „Ma panen imeks, lisas sep, kuida wana nõdra mehel julgus on, nenda aina üksi pimedast metsast läbi, rahaga käia. Üks ainus hoop minu hamriga tema pähä teeks temale otsa!“ Need sõnad leikasid Jaagubi südamest läbi ja tema silmad hakasid leikima, tugewaste hakas tema lõetsu käe-puust kinni ja teda kermeste liigutama.

„Tasa, tasa, ütles sep, sina teed jo, naagu tahaksid sina raha-korjaja järele rutada!“

Seda rääkis sep muidu tühjalt. Oleks tema teadnud, mis mõteid tema nende sõnadega Jaagubi südames sünnitas, siis tema neid ilmasgi ei oleks lasknud suust wälja tulla. Hirmsad, kurjad mõted olid nende läbi poisi südames tõusnud.

Esiteks kohkus tema kül nende pärast, aga aega möeda kadus hirm ika enam ja enam.

Pisukene lin, kus Jaagup elas, seisis mäe kalda peal, kuhu enamiste wiinamarja puud olid istutatud. Mitme maeade taga olid järgeste müürid ehitatud, mis mahawarisewat mulda kinni pidasid. Raha-korjaja maea taga oli kena marja-aed, mis mäest ülese maea poole kõrgele tõusis. Jaagubi wiimse õpimise aastal, sügise pool sui aeal, läks tema kord selle marja-aeast köudu. Tema nägi, et puud köik täis kenu marju ja õuni olid. Hirm tõusis tema sees, nendega oma kõhtu hästi täita ja selle läbi ka ühesköus selle mehele, keda tema ni hirmsaste wihkas, kahju teha. Kindel nõu tuli tema südamese et, kui pime pidi kätte jõudma, tema siis tahte aeda tulla ja warastada. Tema läks aegsaste õhtul oma kambre ja sealt rahakorjaja marja-aeda.

Juba tema kõht oli täis ja kasawõetud kaela-kot' koduwaraks ka täidetud, siis paistis maea aknast tule-walgus tema silmi. Ta waatas senna ja nägi raha-korjajat, kes täna korjamise peal wäljas oli olnud, oma kirjutamise laua taga istuwad. Tema wõtis ühe raha pakki teise järel oma nahk paunast wälja, luges raha ja pani jälle koku. Seda nähes kees Jaagubi weri tema soonetes. Aknast läbi sai tema umbes aru, et peale 500 taadrit oli, mis tema koku luges ja siis raudkasti lahti tegi, kuhu raha sisse pani ja luku kinnikeeras. Enam ei saa-